

ВІННИЦЬКИЙ КООПЕРАТИВНИЙ ІНСТИТУТ
AKADEMIA NAUK STOSOWANYCH
IM. PROF. E. LIPIŃSKIEGO W KIELCACH

«НАУКА, ОСВІТА І ТЕХНОЛОГІЇ МАЙБУТНЬОГО: МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ВИМІРИ ІННОВАЦІЙ ТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ»

*Тези доповідей учасників
Міжнародної науково-практичної конференції*

**22 квітня 2026 року
ВІННИЦЯ**

УДК 378: 001.895

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації.

Серія ВЦ № 794-152-р від 23.09.2010 р.

Друкується за рішенням Вченої ради Вінницького кооперативного інституту. Протокол № 7 від 29 квітня 2026 р.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Голова редакційної колегії: Драбовський А.Г., д.е.н, професор, почесний ректор Вінницького кооперативного інституту.

Заступник голови редакційної колегії: Дибчук Л.В., к.і.н, доцент, проректор з науково-методичної роботи Вінницького кооперативного інституту.

Члени редакційної колегії: Cisowski Waldemar, д.с.н, декан факультету права та безпеки Академії прикладних наук ім. проф. Едварда Ліпінського в Кельце (Польща);

Колотій С.В., к.е.н., в.о. ректора Вінницького кооперативного інституту;

Драбовська В.А., к.філол.н., доцент, проректор з міжнародних зв'язків Вінницького кооперативного інституту;

Морозова Л.П., д.ф.н., професор, професор гуманітарних, економічних та фінансово-облікових дисциплін Вінницького кооперативного інституту;

Іванюта П.В., д-р наук з держ.упр., доцент, професор кафедри менеджменту, маркетингу та підприємництва Вінницького кооперативного інституту;

Гавенко М.С., доктор філософії, доцент кафедри менеджменту, маркетингу та підприємництва Вінницького кооперативного інституту;

Гринчук Т.П., к.е.н., доцент, в.о. завідувача кафедри гуманітарних, економічних та фінансово-облікових дисциплін Вінницького кооперативного інституту;

Петренко В.І., к.і.н., завідувач кафедри права Вінницького кооперативного інституту;

Пиріжок С.Є., к.е.н., в.о. завідувача кафедри менеджменту, маркетингу та підприємництва Вінницького кооперативного інституту.

Технічні редактори: Ільніцька Ю.Б., Лендел Р.В.

Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст тез, матеріали друкуються в редакції і мовою авторів.

Збірник містить публікації викладачів, практичних працівників, молодих вчених та здобувачів освіти, які взяли участь у роботі Міжнародної науково-практичної конференції, у яких висвітлено актуальні проблеми науки, освіти і технологій майбутнього в контексті міждисциплінарних вимірів інновацій та сталого розвитку.

Наука, освіта і технології майбутнього: міждисциплінарні виміри інновацій та сталого розвитку: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції, м. Вінниця, 22 квітня 2026 року / ред. кол.: Драбовський А.Г., Дибчук Л.В. [та ін.]. Вінниця: Вінницький кооперативний інститут, 2026. 383 с.

Видається в авторській редакції.

© Вінницький кооперативний інститут, 2026

ПІДПРИЄМСТВАХ ТА У СФЕРІ КУР'ЄРСЬКИХ ПОСЛУГ	143
Головчук Ю.О.	
ЕКОНОМІКА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ТА ФІНАНСУВАННЯ	
МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ	146
Грабарчук С.А.	
Шмагельська М.О.	
УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНИМИ ПРОЄКТАМИ В МЕЖАХ	
СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	149
Гут А.Є.	
Колотій С.В.	
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ	
ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	151
Дибчук Л.В.	
Гуцу І.Р	
УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	
ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ СУЧАСНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	
ЕКОНОМІКИ	155
Дибчук Л.В.	
Каплюк С.О.	
СТРАТЕГІЧНИЙ HR-МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ	
ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В УМОВАХ	
КРИЗОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ.....	158
Дибчук Л.В.	
Пархоменко Б.В.	
ОМНІКАНАЛЬНІСТЬ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ	
ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРОДАЖАМИ ПІДПРИЄМСТВ В	
УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ	161
Дога В.С.	
Рибчинський Б.В.	
Власенко І.В., Куляс Д.І.,	
РЕПУТАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ВІТЧИЗНЯНИХ	
ПІДПРИЄМСТВ: СУТНІСТЬ, ІНСТРУМЕНТИ ТА СТРАТЕГІЧНІ	
НАПРЯМИ РОЗВИТКУ	164
Жуйков Г.Є.	
Яремчук В.А., Тхоржевський В.В.	
ОСНОВНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ	
ВИТРАТАМИ В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ МЕХАНІЗМІВ,	
ІНСТРУМЕНТІВ ТА ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	168
Жуков С.А.	
Горбатюк В.Є.	
ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПОДАТКОВОГО АДМІНІСТРУВАННЯ:	
УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ У ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ	173
Кирилишин Д.С.	
Пиріжок С.Є.,	

Головчук Ю.О.,
д.е.н., завідувач кафедри менеджменту та маркетингу
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова

ЕКОНОМІКА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ТА ФІНАНСУВАННЯ МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ

Охорона здоров'я є однією з найважливіших сфер суспільного життя, адже від її стану залежить не лише рівень життя населення, а й економічний розвиток держави. Економіка охорони здоров'я вивчає закономірності формування, розподілу та використання ресурсів у медичній галузі з метою забезпечення максимально можливого рівня здоров'я населення. Вона поєднує у собі принципи економіки та медицини, що дає змогу оцінювати ефективність діяльності закладів охорони здоров'я, визначати пріоритети фінансування та прогнозувати потреби населення у медичних послугах.

Особливістю цієї сфери є те, що потреба у медичних послугах виникає незалежно від фінансових можливостей людини. Здоров'я є базовою цінністю, яка не може розглядатися виключно як товар, адже від нього залежить повноцінне функціонування суспільства. Саме тому держава відіграє провідну роль у забезпеченні доступності медичної допомоги, створюючи відповідні механізми фінансування, регулювання та контролю якості послуг. Важливим завданням є забезпечення рівного доступу до медичної допомоги для всіх верств населення, незалежно від їх соціального статусу чи рівня доходів.

Водночас ресурси завжди залишаються обмеженими, що зумовлює необхідність їх раціонального використання та ефективного управління. Це передбачає впровадження сучасних методів планування, аналізу витрат і результатів діяльності медичних установ, а також використання інноваційних підходів до організації надання медичних послуг. Раціональне управління ресурсами дозволяє не лише зменшити витрати, а й підвищити якість медичної допомоги, що є ключовою метою функціонування системи охорони здоров'я.

Крім того, важливим є формування відповідального ставлення населення до власного здоров'я. Профілактика захворювань, популяризація здорового способу життя та своєчасне звернення за медичною допомогою сприяють зниженню навантаження на систему охорони здоров'я і дозволяють більш ефективно використовувати наявні ресурси. Таким чином, економіка охорони здоров'я охоплює не лише фінансові питання, а й ширший комплекс взаємодії між державою, медичними працівниками та населенням [1, с. 401; 2, с. 323-324].

Фінансування медичної галузі здійснюється з різних джерел. Основними з них є державний та місцеві бюджети, кошти обов'язкового і добровільного медичного страхування, а також власні витрати громадян. Кожне з цих джерел має свої особливості та впливає на рівень доступності і якості медичних послуг. Бюджетне фінансування забезпечує соціальну справедливість і можливість отримання базової медичної допомоги для всіх громадян, проте часто

супроводжується нестачею коштів, що обмежує розвиток матеріально-технічної бази та впровадження інновацій. Водночас страхова система дозволяє більш гнучко розподіляти фінансові ресурси, стимулює конкуренцію між медичними закладами та підвищує якість послуг, але потребує належного рівня організації, прозорості та довіри з боку населення [3, м. 296-324; 4, с. 45-54].

Власні витрати громадян також відіграють важливу роль у фінансуванні медицини, особливо в умовах недостатнього державного забезпечення. Проте їх значна частка може призводити до соціальної нерівності, коли доступ до якісного лікування залежить від рівня доходів. Це створює ризики для найбільш вразливих верств населення і вимагає посилення механізмів державного регулювання та підтримки.

Сучасний розвиток медицини супроводжується зростанням вартості лікування, впровадженням новітніх технологій і підвищенням вимог до якості послуг. Використання високотехнологічного обладнання, інноваційних методів діагностики та лікування потребує значних фінансових вкладень, що істотно збільшує навантаження на систему фінансування. Окрім того, старіння населення та зростання поширеності хронічних захворювань також сприяють збільшенню витрат на медичну допомогу.

Це посилює навантаження на систему фінансування та вимагає пошуку нових підходів до управління ресурсами. Важливим напрямом є підвищення ефективності використання наявних коштів, зокрема через оптимізацію витрат, удосконалення управлінських процесів і впровадження сучасних інформаційних систем. Значну роль відіграє також розвиток партнерства між державою та приватним сектором, що дозволяє залучати додаткові ресурси та покращувати якість медичних послуг.

Важливим є перехід до моделей, у яких фінансування пов'язане з результатами лікування, а не лише з кількістю наданих послуг. Такий підхід стимулює медичні заклади до підвищення якості допомоги, ефективного використання ресурсів і досягнення кращих результатів для пацієнтів. У довгостроковій перспективі це сприяє не лише економії коштів, а й підвищенню рівня довіри населення до системи охорони здоров'я.

В Україні відбувається реформування системи охорони здоров'я, спрямоване на підвищення ефективності використання коштів і покращення якості медичної допомоги. Запровадження принципу оплати за надані послуги сприяє більш раціональному розподілу ресурсів та підвищенню конкуренції між медичними закладами. Разом з тим залишаються проблеми недостатнього фінансування, нерівного доступу до медичних послуг та нестачі медичних кадрів [5, с. 5-18; 6].

Отже, економіка охорони здоров'я та фінансування медичної галузі мають важливе значення для забезпечення стабільного функціонування медичної системи. Ефективне використання ресурсів, удосконалення фінансових механізмів і орієнтація на потреби населення є необхідними умовами підвищення якості медичної допомоги та покращення здоров'я суспільства. Разом із тим подальший розвиток цієї сфери потребує комплексного підходу,

що поєднує економічну доцільність і соціальну справедливість. Важливо забезпечити не лише достатній рівень фінансування, а й прозорість використання коштів, підзвітність медичних установ та ефективний контроль за результатами їх діяльності. Особливого значення набуває впровадження сучасних управлінських рішень, цифрових технологій і нових моделей організації медичної допомоги, які сприяють підвищенню її доступності та якості.

Не менш важливим є розвиток профілактичної медицини, адже своєчасне попередження захворювань дозволяє зменшити витрати на лікування та знизити навантаження на систему охорони здоров'я. Інвестування у здоров'я населення слід розглядати як стратегічний напрям державної політики, що сприяє формуванню людського капіталу та сталому розвитку суспільства.

Таким чином, ефективна економіка охорони здоров'я є запорукою не лише якісної медичної допомоги, а й соціальної стабільності та економічного зростання держави. Її вдосконалення повинно залишатися одним із пріоритетів, оскільки здоров'я населення є найвищою цінністю і основою майбутнього розвитку країни.

Список використаних джерел

1. D'Alessandro C. et al. Exploring circular economy practices in the healthcare sector: a systematic review and bibliometric analysis. *Sustainability*. 2024. Т. 16. № 1. pp. 401. DOI: <https://doi.org/10.3390/su16010401>

2. Головчук Ю.О., Лепетан І.М. Оцінка ефективності використання фінансових ресурсів закладу охорони здоров'я. Матеріали чотирнадцятої міжнар. наук.-практ. конф. «Економіка підприємства: сучасні проблеми теорії та практики», 12 вересня 2025р. Одеса: ОНЕУ, 2025. 585 с. С. 323-324. URL: <https://dspace.vnmu.edu.ua/123456789/10326>

3. Паламаренко Я.В. Стратегічний менеджмент організацій у середовищі цифрової трансформації та інноваційних практик. *Цифрова трансформація та інноваційний розвиток соціально-економічних систем: виклики та стратегії* : колект. монографія / за ред.: В. Ю. Медвідь, Д. В. Дячкова, О. А. Галича [та ін.]. Полтава, 2026. Розд. 4.3. С. 296-324. URL: <https://dspace.vnmu.edu.ua/123456789/11678>

4. Сергета І.В., Головчук Ю.О., Назарчук Г.Г., Трет'яков М.С. Державно-приватне партнерство у системі фінансового забезпечення соціальної політики. *Інвестиції: практика та досвід*. 2026. № 3. С. 45-54. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2026.3.45>

5. Pashkovskyi S.M., Holovchuk Y.O., Kalnysh V.V., Shvets A.V. Occupational burnout and stress among medical staff: empirical analysis and strategies for minimizing their negative impact. *Ukrainian journal of military medicine*. 2026. № 7. P. 5-18. DOI: [https://doi.org/10.46847/ujmm.2026.1\(7\)-005](https://doi.org/10.46847/ujmm.2026.1(7)-005)

6. Головчук Ю.О., Галаченко О.О., Мазур Г.М., Герасимюк К.Х. Соціально-економічний підхід до функціонування соціальної сфери в умовах

Грабарчук С.А.,
здобувач першого (бакалаврського) рівня освіти
Науковий керівник: Шмагельська М.О.,
к. г. н., доцент, доцент кафедри гуманітарних,
економічних та фінансово-облікових дисциплін
Вінницький кооперативний інститут

УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНИМИ ПРОЄКТАМИ В МЕЖАХ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах посилення екологічних викликів та інтеграції України у світовий економічний простір питання забезпечення сталого розвитку підприємств набуває особливої актуальності. Погіршення стану довкілля, зростання ресурсних обмежень і підвищення екологічних стандартів обумовлюють необхідність впровадження ефективних механізмів управління екологічною діяльністю підприємств. У цьому контексті важливого значення набуває управління екологічними проєктами як інструмент реалізації стратегії сталого розвитку [1; 5].

Сталий розвиток підприємства передбачає гармонійне поєднання економічних, соціальних та екологічних цілей. Він спрямований на досягнення довгострокової ефективності діяльності з одночасним збереженням природних ресурсів і мінімізацією негативного впливу на довкілля. У цьому аспекті екологічні проєкти виступають важливим засобом впровадження екологічно орієнтованих управлінських рішень.

Управління екологічними проєктами є складовою системи екологічного менеджменту підприємства та передбачає планування, організацію, реалізацію та контроль заходів, спрямованих на вирішення екологічних проблем. До таких заходів належать впровадження енерго- та ресурсозберігаючих технологій, зниження рівня забруднення, утилізація відходів, використання альтернативних джерел енергії та підвищення екологічної безпеки виробництва.

Ефективність управління екологічними проєктами значною мірою залежить від якості їх планування. На цьому етапі здійснюється оцінка впливу на довкілля, визначаються екологічні ризики, обґрунтовується економічна доцільність та формуються цілі проєкту. Важливою умовою є інтеграція екологічних критеріїв у загальну систему управління підприємством.

Впровадження екологічних проєктів сприяє підвищенню ефективності використання ресурсів і зниженню витрат виробництва. Рациональне використання сировини, енергії та води дозволяє підприємствам досягати економічної вигоди та одночасно зменшувати негативний вплив на довкілля. Крім того, екологізація діяльності підприємств підвищує їх конкурентоспроможність і формує позитивний імідж на ринку [4; 6].

Наукове видання

**НАУКА, ОСВІТА І ТЕХНОЛОГІЇ МАЙБУТНЬОГО:
МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ВИМІРИ ІННОВАЦІЙ
ТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ**

**Тези доповідей учасників
Міжнародної науково-практичної конференції**

22 квітня 2026 р.

Відповідальні за випуск: д.е.н., професор Драбовський А.Г.
к.і.н., доцент Дибчук Л.В.

Верстка: Льницька Ю.Б.

Гарнітура Times New Roman
Друк.аркушів – 24,5

Адреса видання:
Вінницький кооперативний інститут
Вул. Академіка Янгеля, 59, м. Вінниця, Вінницька область, 21009
Електронна адреса: admin@vki.vin.ua
Телефон (0432) 61-29-68